

SOROLLS QUOTIDIANS

En el darrer número de la Revista de Palafrugell ens fèiem ressò dels problemes dels veïns propers a l'estació d'autobusos, víctimes de contaminació acústica, provinent de tres fonts: una, la més important, l'estació; dues, el trànsit del carrer Lluís Companys i tres, les reunions nocturnes per beure i fer gresca a la zona. A la primera, se l'ha intentat silenciar posant una controvertida mampara acústica que, segons els mateixos veïns, no resoldrà definitivament les molèsties que pateixen. Les altres dues fonts, igual que el malestar veïnal, tampoc semblen properes a desaparèixer. Es tracta, doncs, d'un problema més que resta sense resoldre i que està molt lluny de ser una qüestió trivial, malgrat el que pugui semblar a primera vista. Els efectes de l'exposició continuada als sorolls han estat extensament estudiats per la comunitat científica i estan considerats per la OMS com un problema de primer ordre en moltes ciutats del món. La legislació, per la seva banda, també contempla la protecció ciutadana en aquest aspecte. No és perquè si que, en l'afer que ens ocupa, una sentència judicial hagi obligat a les administracions autonòmica i municipal a posar-hi solució.

En sentir un soroll intens, els éssers humans, com els animals, hi prestem atenció i se'ns desperta una reacció d'estrés, d'alarma involuntària, que fa que l'organisme segregui un seguit de substàncies que permetran afrontar l'amenaça que s'intueix (encara que aquesta no sigui real). La sensació immediata és de malestar: les persones afectades parlen d'inquietud, d'angoixa, de ràbia... Si els sorolls persisteixen, apareixeran trastorns com ara l'insomni, l'ansietat, la depressió o la manca de concentració. Com és natural, l'oïda també se'n veurà ressentida i les pèrdues auditives conduiran a dificultats de comunicació. Amb el pas del temps, si els sorolls no desapareixen, aquests efectes es cronifiquen; poden aparèixer malalties cardiovasculars, trastorns en el sistema immunològic i cansament crònic, entre d'altres afeccions. Tots aquests perjudicis per a la salut individual tenen la seva repercussió social, donat que incideixen en el rendiment laboral, la convivència, el nombre d'accidents, la productivitat, les despeses sanitàries...és per això, que les ciutats més subdesenvolupades acostumen a ser també les més sorolloses. En el cas de Palafrugell, estem parlant d'una colla de veïns afectats per sorolls diversos, d'una intensitat i freqüència que afectarà en major o menor mesura la seva salut, si no són eliminats de manera efectiva. Es pot donar el cas que algunes persones manifestin que "s'han acostumat" a conviure amb l'enrenou de l'estació;

malgrat tot, la seva influència sobre la salut no s'aturarà. La capacitat humana d'adaptació als sorolls no implica que aquests deixin de ser nocius. Encara que els afectats arribin a conciliar el son, per exemple, la qualitat del mateix se'n veurà ressentida i això repercutirà indefectiblement en el benestar diürn.

Donat aquest problema de salut pública, els veïns han expressat les seves queixes pel que fa a la manca d'implicació del govern a l'hora de tornar-los la tranquil.litat que es mereixen. Davant d'aquesta actitud, afloren dues paradoxes. Pel que fa als polítics de l'Ajuntament, resulta curiós que, per una banda, s'omplin la boca promocionant la "ciutat silenciosa" i per l'altra, mostrin tan poc interès a l'hora de resoldre els problemes reals que sorgeixen en aquest sentit. Als senyors del Consistori se'ls ha de dir, una vegada més, que el nom no fa la cosa i que certes campanyes publicitàries, buides de contingut, són un insult a la intel.ligència ciutadana. En relació a la Generalitat, es dona el cas que gasta a mans plenes per tirar endavant la C-31, un projecte d'obres públiques que divideix la gent i tritura el territori. En canvi, troba "massa car" canviar d'ubicació l'estació d'autobusos per acabar definitivament amb els problemes dels veïns. Quina és, doncs, la tasca de l'Administració? Vendre fum? Estalviar diners a costa del benestar de la gent? Els despropòsits d'aquells que ens governen els estem incorporant, poc a poc, a la nostra quotidianitat. Si passa com amb els sorolls, perillosament, ens hi anirem acostumant...

Clara Esquena i Freixas